

izgubil, se bo kmalu pokazalo. Ker je banovinska uprava prevzela posle oblastne samouprave, je tem več razlogov za to, da naj se izgradi okrožni inspektorat v Mariboru z obsežnim delokrogom in državno-upravnega in nekdanjega samoupravnega področja. Bila bi tudi čudna slika preseljevanja, ako bi vsi uradni oddelki z uradniki vred, bodisi državnimi bodisi nekdanjimi samoupravnimi, morali odpotovati iz Maribora. Nova ureditev državne uprave k temu nikakor ne sili. Ravno nasprotno daje člen 22. zakona o nazivu in raz-

delitvi kraljevine na upravna področja z dne 3. oktobra 1929 možnost za ustanovitev in zgraditev okrožnega inspektorata v Mariboru s prav obsežnim delokrogom.

Ta delokrog naj bi obsegal različne in številne posle s področja državne in nekdanje oblastne samouprave. Mislimo, da so vsi razlogi za to, nobenega nujnega razloga pa ni proti. Kdor bi hotel preprečiti uporabo člena 22. navedenega zakona na Maribor in njegov okrožni inspektorat, bi to tudi moral zagovarjati.

V NAŠI DRŽAVI.

Najprej utrditev državnih temeljev — potem parlament. Naš minister dvora je dal poljskemu časnikarju za javnost izjavo, v kateri to-le podčrtava: **Utrditve na parlamentarno stanje se bo izvišila potem, ko se bo dovršilo popolnoma notranje izboljšanje ter utrditev razmer. Parlamentarno stanje bo zadnja stopnja te utrditve, ki gre počasi, a sigurno ter po programu.**

Nadaljni zakonodajni program sedajne vlade. Sedajna vlada še ima na programu dva važna zakona: splošni državljanski zakonik in trgovski zakon. Ker sta ta dva zakona zelo važna, bosta njuna načrta kakor hitro bosta gotova — in to bo v početku januarja ali februarja — izročena javnosti in pristojnim krogom v razpravo. Z uveljavljenjem teh zakonov bo dovršena doba velikega zakonodajnega dela sedajne vlade, ki si je kot svojo prvo nalogo postavila izenačenje zakonodajstva.

Število finančnih direktij, katerih je bilo dosedaj 14, se bo sedaj znižalo. — Podpisan je že zakon, s katerim se imenuje v vsaki banovini po ena finančna direktija. Razen tega dobi eno tudi Belgrad z Zemunom in Pančevom. — Vseh finančnih direktij bo torej deset. Zakon stopi v veljavo 1. januarja. Do tedaj ni pričakovati spremembe v osovju dotodanjih finančnih direktij.

V DRUGIH DRŽAVAH.

V Avstriji se mnogo piše o spremembi ustave. Sedaj so začeli tudi socialni demokratje popuščati in izjavljajo, da se naj izvrši ustavna sprememba v kompromisnem smislu po predlogu kanclerja dr. Schoberja.

Velesile razpravljajo o razorožitvi in predvsem o odpravi podmorskih ladij. Najmanj naklonjenosti glede podmornic je kazala Italija. Najnovejša poročila zatrjujejo, da bo pristopila tudi Italija k predlogu za popolno odpravo podmornic, ako bi postalo razmerje med francoskim in italijanskim vojnim brodom enako. V Sredozemskem morju bi pač tudi Italijani radi imeli isto in še večjo besedo nego Francozi. Ameriški predsednik Hoover je stavil velesilam predlog, da bi se naj smatrale ladje za prevoz živih v vojni ravno tako kakor bolniške ladje.

Svetovno časopisje razkriva te dni zvezo med nemško vojsko in ruskimi sovjeti. Po teh razkritjih izdelujejo ruske tovarne pod vodstvom nemških inženjerjev razna najmodernejša razstrelivna sredstva ter najbolj nevarne strupene pline zase in za Nemčijo. Ruska armada pošilja v Nemčijo svoje oficirje, da spoznajo nove iznajdbe vojaško-tehnične industrije.

Nova Tardieujeva francoska vlada je žela že dvakrat v parlamentu zapuščati. Je upanje, da bo ta kabinet dolgotrajnejši, nego se je to prvotno mislilo. — Francija bo izpraznila Porenje do 30. junija 1930.

Mednarodno vojno-odškodninsko (reparacijsko) banko snujejo države: Anglija, Belgija, Francija, Nemčija, Italija, Japonska in ameriške Združene države. Namen banke je, omogočiti mednarodnih finančnih poslov in posredovanje pri mednarodnih plačevanjih. Kapital banke znaša 300 milijonov švicarskih frankov, od katerih bo plačanih 25 odstotkov pri podpisu delnic.

Časopisje naglašja, da bo sklicana začetkom decembra v mestu Haag druga konferenca, na kateri se bo razpravljalo o plačevanju nemške vojne odškodnine državam, katere so bile oškodovane od nemške vojske.

vzgledujejo vse krščanske matere. Ena med temi je bila sv. Felicita.

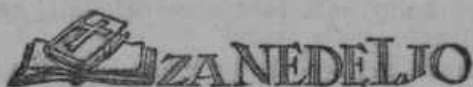
Živela je za cesarja Antonina (138 do 161 po Kristusovem rojstvu). Bila je vdova, ki se je popolnoma posvetila službi božji in vzgoji svojih sedem sinov. Dečki so se čisto navzeli mišljenja svoje matere in so vzrastli v mladeniče, ki jim je bilo vodilo vsega njihovega življenja vera Kristusova s svojimi nauki in zapovedmi. Kristjani so bili ponosni na to družino in tudi marsikaterega pogana je vzgled teh sedem krasnih mladeničev premagal, da so

tudi oni postali kristjani ali da so vsaj z vsem občudovanjem in priznanjem govorili o Feliciti in njenih sinovih. — Vse to pa je vzbudilo zavist poganskih duhovnikov. Ti so zatožili Felicito pri mestnem poglavarju, da ovira češčenje bogov in da se bodo ti za to maščevali, če ne dobijo zadoščenja. Poglavar Publij je dal spoštovano in občudovano gospo skrivaj pripeljati pred sebe in ji je prigovarjal, naj daruje bogovom in ji slednjič začel groziti s smrtno kaznijo. A Felicita je ostala močna žena.

»Tvoje prilizovanje,« je odgovorila sodniku, »me ne bo omamilo in tvoje groznje me ne bodo prestrašile. Sveti Duh me bo obvaroval, da ne bom omagala. Če ostanem pri življenju, te bom premagala. Če umrjem, imam še večjo gotovost, da nisem podlegla.« Publij ji je odvrnil: »Če si že tako nesposabna, da želiš umreti, privošči vendar svojim sinom življenje!« »Seveda,« je rekla Felicita, »privoščim svojim otrokom življenje. A ravno, če ne bodo darovali, bodo živeli, če pa bi darovali, bi zapadli večni smrti.« Peljali so jo od sodnika proč. Vedela je, da se bodo začeli za njo in njene sivo hudi boji. In ker se je bolj veselila, da je rodila svoje otroke za nebesa kakor za zemljo, zato se je tudi veliko bolj bala, da bi morala svoje otroke pustiti na zemlji, kakor se posvetni starši bojijo, da bi morali gledati svoje otroke umirati. Zato je imela le eno skrb, da bi namreč svoje sinove navdušila za nebeško domovino.

Drugo jutro so vse — mater in sinove — peljali pred mestnega poglavarja, ki je na velikem polju pred rimskim mestom vpricho ogromnega števila ljudi sedel na svojem sodnem stolu. Pogumna žena, obdana od svojih, od mladosti kar cvetočih sinov je napravila globok vtis na vse navzoče. Sodnik ji je lepo prigovarjal, naj vendar ima usmiljenje s svojimi sinovi. Odgovorila mu je: »Tvoje usmiljenje je zločin in tvoje prigovarjanje je neusmiljenost!« Nato pa se je obrnila k sinovom in rekla: »Poglejte k nebu! Tam čaka na vas Kristus z vsemi svetniki. O, vojskujte se za svoje duše in ostanite zvesti Kristusu ljubezni!« Kruti udarci so bili odgovor in kazen za te besede prave krščanske materinske ljubezni.

Nato je pa dal sodnik poklicati pred sebe po vrsti vse sinove. A vsi so mu odgovarjali po vzgledu in po življenju matere. Tako mu je rekel Janarij: »Svetuješ mi nesposabno stvar. Modrost mojega Gospoda mi govori drugače.« Feliks je neustrašeno odgovoril: »Naša vera je neomahljiva. Nikar ne pričakuj, da bi jaz ali kateri mojih bratov odpadel od Kristusa.« Tako so neustrašeno govorili tudi Filip, Silvan, Vital in Marcijal. Aleksandra, še čisto nežnega dečka je hotel sodnik premotiti s prilizovanjem in mu govoril: »Ti si še otrok, zato gotovo nočeš biti upornik, temveč boš storil, kar hoče cesar Antonin. Zato daruj; tako si boš rešil življenje in si še pridobil cesarjevo naklonjenost.« Deček pa mu je otroško preprosto odgovoril: »Seveda sem še mlad in še otrok, a imam staro modrost, da molim samo enega Boga. Jam

Sv. Felicita

in njenih sedem sinov.

Spominski dan 23. november.

Prvi kristjani so ostali po svoji pobožnosti, čistosti, milosrčnosti in brezprimernem junaštvu svetli vzgledi vsem poznejšim časom. V tej dobi so tudi živele matere, na katerih se lahko